

sted på plenarforsamlingen i 1953. 5. udvalgs store flertal (deriblandt de nordiske lande) gav imidlertid tilslutning til et kompromisforslag (senere vedtaget i plenarmødet den 4. februar 1952 med 42 stemmer), hvorefter forsamlingen *godkendte* den reviderede udformning af de generelle retningslinier for informationsvirksomheden, *anbefalede*, at generalsekretæren skulle følge disse retningslinier ved forelæggelsen af budgetforslaget for 1953; og *beshuttede*, at de bemærkninger, som det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål og generalsekretæren måtte ønske at gøre til underudvalgets betænkning, skulle forelægges plenarforsamlingen til drøftelse under 7. samling.

3. Driftskapitalfondet.

Fra flere sider, bl. a. af det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål, blev der gjort opmærksom på, at der dels på grund af medlemsstaternes sene indbetaling af deres bidrag, dels på grund af lån eller forskud til de særlige institutioner og De Forenede Nationers hjælpeorganisationer til tider blev lagt så stærkt beslag på fondets midler, at man ikke altid kunne regne med, at der i fondet fandtes de fornødne beløb til løsning af et pludseligt opstået behov for udlæg til påtrængende opgaver af politisk betydning. Generalsekretæren påpegede i sin beretning om fondet, at dets størrelse, 20 millioner dollars, var blevet fastsat på et tidspunkt, da De Forenede Nationers samlede budget lå omkring 20 millioner dollars, medens nettobudgettet nu udgjorde ca. 40 millioner.

Under disse omstændigheder foreslog han en forøgelse af fondet til 25 millioner dollars.

Der foresloges tre forskellige fremgangsmåder ved tilvejebringelsen af det supplerende beløb, der alle krævede direkte indbetalinger. Det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål gik imidlertid imod en forøgelse af driftskapitalfondet på nærværende tidspunkt og kunne i hvert fald ikke gå med til mere end en forøgelse

med overskuddet på årsregnskabet for 1951.

Det rådgivende udvalgs beretning kom til behandling i 5. udvalg den 17. december 1951, hvor den vandt almindelig tilslutning. Flere lande fremhævede betydningen af en betaling af de udestående bidrag samt af, at de årlige bidrag eller i hvert fald en del deraf betales så tidligt som muligt i kalenderåret. Den australske delegerede fremsatte forslag til en resolution om at opfordre staterne til at overveje de forfatningsmæssige muligheder for at betale en betydelig del af årsbidraget i årets første måneder.

Den danske delegation udtalte under debatten, at den danske regering principielt var imod en forøgelse af driftskapitalfondet, og at man fandt, at der burde søges andre udveje til at forbedre situationen; Danmark var dog villig til at acceptere det rådgivende udvalgs forslag om overførelse af det årlige overskud til fondet.

Det rådgivende udvalgs indstilling godkendtes med 37 stemmer (deriblandt Danmarks, Norges og Sveriges) mod 5. — Det australske forslag vedtoges med 38 stemmer, deriblandt de skandinaviske landes.

Udvalget godkendte herefter den 18. december et udkast til resolution om driftskapitalfondet.

Den endelige resolution blev forelagt forsamlingen på plenarmødet den 21. december 1951 sammen med budgettet for 1952 og godkendtes uden bemærkninger med 47 stemmer mod 5.

4. Påligningsskala for medlemsbidrag.

(Dagsordenens punkt 44).

5. plenarforsamling nøjedes ved resolution nr. 462 af 14. december 1950 med at ændre påligningsskalaen for 1951 og pålægge udvalget for medlemsbidrag at undersøge spørgsmålet yderligere og afgive beretning derom til 6. forsamling*). Denne beretning gav anledning til en langvarig og indgående generaldebat som følge af de ret omfattende ændringer i bidragsskalaen, der var foreslået af udvalget, hvorved 15 landes bidrag blev sat

*) Se beretn. 5. saml. s. 69.